

Solón

Provizorně, zčásti v překladech Pavla Olivy a Ferdinanda Stiebitze

fr. 12 West

Moře je zmítáno větry; když je však nic
nemá k pohybu, je neklidnější ze všeho.

fr. 14 West

Člověka blaženého svět nechová: všichni jsou bídní,
celý ten smrtelný houf patřící v sluneční tvář.

fr. 15 West

Vždyť mnozí špatní bohatnou, dobří však žijí chudě,
my ale nevyměníme
zdatnost za bohatství, neboť zdatnost je stálá vždy,
peníze však má jednou ten člověk, jindy onen.

fr. 16 West

Nanejvýš obtížné je poznat nezjevnou vědění míru,
která jediná přes hranice všeho drží.

fr. 17 West

Mysl nesmrtelných je lidem zcela nezjevná.

fr. 23 West

Šťasten, kdo milé má chlapce a jednokopytné koně,
psy k lovu i druha, který v cizině hostí jej rád.

fr. 26 West

Díla Kyperské bohyně a Dionýsa jsou mi teď milá,
také i Mús, jež mužům dodávají dobrou mysl.

fr. 27 West = 19 D.

Když ještě chlapec je malý a dětský, již ohrada zubů
vzniká a vyrůstá pak v průběhu sedmi mu let.
Jestliže dalších sedmi dá bůh mu zas dosáhnout roků,
rašící jinošský věk najevo znaky své dá.
Ve třetím období údy dál mohutní a jeho kůže
postupně ztrácí svůj pel, na bradě chmýří se vous.
Ve čtvrtém sedmiletí má každý zas největší sílu,
což je zdatnosti znak, kterým se honosí muž.
Páté je období, v kterém muž na sňatek myslit již musí,
toužit též, aby se narodil syn pro příští čas.
V šestém je mužova mysl pak hotova ve všem a nechce
vykonat tak jako dřív kdejaký bláznivý čin.
V sedmém sedmiletí má nejlepší mysl i jazyk,
stejně tak v osmém; to je celkově čtrnácte let.
V devátém ještě má sílu, však liknavější již bývá,
jde-li o významnou věc, jak jeho jazyk, tak um.
Jestliže desáté někdo pak skončí a naplní míru,
není to předčasný věk, stihne-li smrti jej los.

(Viz Alkmaión A 15; Hippón A 16.)